

1 AUGUSTUS 1938.

AFLEVERING 4.

NADruk VERBODEN.

Opgericht door E. HEIMANS, J. JASPERS Jr. en JAC. P. THIJSSE.

REDACTIE :

Dr J. HEIMANS, AMSTERDAM.

Dr JAC. P. THIJSSE, BLOEMENDAAL.

ADRES DER REDACTIE :

Dr J. HEIMANS, MICHEL ANGELO-
STRAAT 41, AMSTERDAM-ZUID.

UITGAVE VAN :

W. VERSLUYS TE AMSTERDAM.

ADMINISTRATIE :

2e OOSTERPARKSTRAAT 223, AMSTERDAM.

POSTCHEQUE EN GIRO 15205.

GEM. GIROKANTOOR AMSTERDAM V. 6482.

BANKIERS: INCASSOBANK

(Bijk. Linnaeusstraat).

PRIJS PER JAAR 1 6.50 BIJ VOORUITBETALING.

DE WITBAARD-STERN.

Het is goed afgelopen. Het half dozijn broedsels is de wijde wereld in en wij zijn nu vol verlangen voor het volgend jaar.

Zooals de foto laat zien, lag een van de nesten in een groot bed van waterdrieblad. Het was gebouwd van een flinke hoeveelheid Snavelzeggen, waarvan ge een partij kunt zien rechts op de foto. Goede kenners van het Nederlandsche landschap kunnen misschien uit de plantenwereld van het ven en de boomgroepen op den achtergrond de localiteit van deze nieuwe sternenkolonie afleiden. Het ven was nog al goed bevolkt; behalve de sterns broedden in de buurt ook nog een aantal kokmeeuwen, die voor zoo ver we konden nagaan in vrede of liever in onverschilligheid verkeerde met de sterntjes.

Ge weet, dat onze Zwarte Sterntjes op de foto meestal lichter uitkomen, dan ze in de werkelijkheid lijken. Dat komt doordat ze meer blauwgrijs dan zwart zijn. De Texelaar noemt die dieren dan ook met eenige reden: „blauwwaterstar”. Ook onze nieuwe Witbaard-Stern vertoont dit verschijnsel, ge moet u dus voorstellen

Fig. 1. De Witbaard-Stern op zijn nest.

Foto A. Burdet.

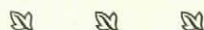
Fig. 2. De broedplaats van de Witbaard-Sterns in Juni 1938.

Foto A. Burdet.

dat hij in de natuur heel wat donkerder is dan op de foto. Maar zijn wangen zijn inderdaad zuiver wit en dat maakt de vogel zoo gemakkelijk herkenbaar.

De wetenschappelijke naam van dit sterntje is nu *Ch. lidonias hybrida hybrida* (Pallas). Tot kort geleden was hij *Ch. lidonias leucopareius leucopareius* (Temm.). Deze naamsverandering vinden we vermeld in de aflevering van 1 Juni 1938 van het Engelsche tijdschrift *British Birds*. Dat komt daarvandaan, dat de beroemde reiziger en geleerde Peter Simon Pallas in 1811 het diertje beschreef als *Sterna hybrida* en dat was eerder dan Temminck met zijn *leucopareius*. Als het nu maar zoo blijft. Wie een beteren naam weet te bedenken dan het ietwat houterige „Witbaard-Stern” moet er maar eens mee voor den dag komen.

JAC. P. THIJSSSE.

HET BEHOUD VAN NATUUR- EN LANDSCHAPSCOON.

Het is een verheugend verschijnsel, dat in ons land zich zoo vele organisaties bezig houden met de bescherming van het bestaande natuur- en landschap-schoon en trachten het zg. „nieuwe landschapschoon” in goede banen te leiden. Hun werk is te over bekend, dan dat ik er hier nog nader op in behoef te gaan. Het zal echter ook wel duidelijk zijn, dat ondanks de thans reeds doorgevoerde decentralisatie (door oprichting van Landschappen en plaatselijke vereenigingen), de organisaties zich altijd slechts bezig zullen kunnen houden met min of meer grootere objecten. En zij hebben hiermede zeker reeds de handen vol. Toch bestaat het landschapschoon niet alleen uit bosschen, wallen, wegbeplantingen, e.d. maar tenslotte draagt elke boom hiertoe bij. Juist de verzorging van die kleinste elementen in het landschap is aangewezen op het particuliere initiatief. Men vraagt zich soms af, wat kan ik meer doen voor de natuurbescherming dan regelmatig mijn penningsske offeren en anderen opwekken dit ook te doen. Nu, op het hier aangeroerde gebied valt zeer veel werk te verrichten!

Werkverschaffing en natuurschoon.

De invloed welke de werkverschaffing in de laatste jaren op ons landschap heeft gehad, is wel van zeer ingrijpende aard. „Woeste gronden”, waarvan ontginning onder normale omstandigheden niet loonend zou zijn geweest, worden nu met behulp van de werkverschaffing in cultuurland herschapen. Reeds twee jaar achtereen heeft de Contact-Commissie inzake Natuurbescherming een vergadering aan dit vraagstuk gewijd. Wellicht dat hieruit in de toekomst samenwerking tusschen ontginners en natuurbeschermers voortvloeit. Dank zij ook de werkzaamheid van de Commissie van advies inzake de Natuurmonumenten van het Staatsboschbeheer worden vele plannen, indien er uit wetenschappelijk oogpunt belangrijke terreinen mee gemoeid